

[Udenrigsministeren]

nærer principielt har hele ministeriet som arbejdsområde, tilsiger særlige regler for disse grupper. Forslaget om, at disse grupper som udgangspunkt kun tilknyttes det bilaterale område, hvis de er indstillet på at gøre tjeneste inden for det bilaterale bistandsområde i en periode af 6 år, er i den forbindelse centralt. Jeg er indstillet på at følge dette forslag, men en vis fleksibilitet vil nok være påkrævet.

Administrationsdepartementet foreslår også, at der sker en styrkelse på det sektorfaglige område i form af en fast forankret sektorfaglig base i København. En sådan sektorfaglig enhed vil ud over at tjene som faglig rådgiver for den øvrige organisation tillige skulle varetage og udvikle kontakten til de faglige ressourcer uden for Danida. Som det også fremgår af rapporten, har det, der skulle have været denne faglige base, nemlig bistandskonsulentkorpset, af flere grunde ikke helt fungeret som oprindelig forudset. Det er nok rigtigt, at den faglige ekspertise i Danida ikke hidtil har været struktureret og organisatorisk indplaceret på en måde, som har muliggjort en optimal styring og prioritering af anvendelsen af de faglige ressourcer.

I sin rapport sonderer administrationsdepartementet mellem de personalekvalifikationer, som kræves inden for det multilaterale område, og dem, som kræves inden for det bilaterale. Som udgangspunkt er jeg enig i, at der er visse forskelle. På det multilaterale bistandsområde må der nødvendigvis lægges vægt på kvalifikationer, der ikke er væsensforskellige fra, hvad der kræves inden for de øvrige områder i udenrigstjenesten. På det bilaterale område må kravet om konkret bistandsviden og projekterfaring nødvendigvis stå centralt.

Men sondringen mellem det multilaterale og det bilaterale område bør dog ikke trækkes for skarpt op. I realiteten er der nærmere tale om en forskellig betoning af kvalifikationer, som er relevante for hele bistandsadministrationen. Danida er en enhedsorganisation, hvis funktioner er undergivet de samme målsætninger. Der er ikke og bør ikke være vandtætte personaleskoter mellem de forskellige områder.

Rapporten understreger, at Danidas chefkorps – først og fremmest på det bilaterale område – må have en relevant professionel bistandsbaggrund. Dette forekommer både af

effektivitetsmæssige og af personalepolitiske grunde at være en rigtig målsætning, som i øvrigt harmonerer med den udvikling, der har fundet sted i de senere år. Der bør derfor ud over almindelige cheffegnedeskriterier lægges betydelig vægt på u-lands- og bistandsadministrative kvalifikationer ved besættelsen af en række af chefstillingerne i Danida.

Danidas placering i udenrigsministeriet.

Jeg er enig i forslaget om, at Danidachefen bør indtræde i ministeriets øverste administrative ledelse. Det forekommer mig at være en naturlig konsekvens af den betydning, bistandspolitikken i dag har inden for rammerne af den samlede udenrigspolitik.

Administrationsdepartementet gennemgår i sin rapport tre mulige alternativer til den nuværende afdelingsplacering. Den første er etablering af Danida som et direktorat. Denne tanke forkastes af administrationsdepartementet, ligesom det er sket ved tidligere lejligheder, hvor Danidas placering har været genstand for debat. Dette er jeg enig i. Bistandspolitikken er i stigende grad blevet en integreret del af dansk udenrigspolitik, og en organisatorisk adskillelse må befrygtes at skabe koordinationsproblemer og en mere omstændelig sagsbehandling. Eksempler fra udlandet synes at bekræfte, at en sådan model ikke er hensigtsmæssig.

De to muligheder, administrationsdepartementet derfor især beskæftiger sig med, er, at Danida enten gøres til et selvstændigt departement i udenrigsministeriet eller udskilles fra det politiske departement som en selvstændig enhed.

En praktisk administrativ konsekvens af at placere Danida som en selvstændig enhed, hvilket er administrationsdepartementets forslag, ville være, at udenrigsministeriets direktør blev den øverste embedsmand ansvarlig for Danida. Administrationsdepartementet forestiller sig, at Danidachefen skulle deltage i ministeriets øverste administrative ledelsesgruppe. Ved et sådant arrangement ville Danida ifølge administrationsdepartementet opnå den ønskede styrkelse og selvstændighed i forhold til de to departementer. Disse betragtninger er udtryk for en nytænkning, som det er værd at overveje, idet det dog også bør have i erindring, at u-landsstyrelsen en-